

Myydyimmät ja varatuimmat

AKATEEMINEN
KIRJAKAUPPA

1. **Leena Lehtolainen**
Surun potku
2. **John Green**
Arvoitus nimeltä Margo
3. **E. L. James Grey**
4. **Harper Lee:**
Kaikki taivaan linnut
5. **Marie Kondo** Kon Mari
6. **Anja Snellman** Surunpotku
7. **Lasse Kosonen**
Sienenmetsästäystä
8. **Jonna Pulkkinen**
Kieltolaki. Kielletyn viinan historia Suomessa
9. **Jeff Kinney**
Neropatin päiväkirja. Kohtalo kolhii.
10. **Harper Lee**
Kuin surmaisi satakielen

SUOMALAINEN
KIRJAKAUPPA

1. Värity itsellesi mielenrauhaa 2
2. Värity itsellesi mielenrauhaa
3. **John Green**
Arvoitus nimeltä Margo
4. **Sinikka Nopola, Tiina Nopola**
Risto Rappääjä ja yöhaukka
5. **Timo Parvela**
Ella ja kaverit liemessä
6. **Enni Mustonen** Emännöitsijä
7. **Jenni Pääskysaari**
Tyttö sinä olet...
8. Opiskelijalle
9. **Antti Holma**
Kauheimmat runot
10. **Heli Laaksonen**
Lähtisiks föli?

OULUN
KAUPUNGINKIRJASTO

1. **Enni Mustonen** Emännöitsijä
2. **Camilla Läckberg**
Leijonankesyttäjät
3. **Lars Kepler** Vainooja
4. **Minna Lindgren**
Ehtoolehdon tuho
5. **Mari Jungstedt**
Joka yksin kulkee
6. **Anthony Doerr**
Kaikki se valo jota emme näe
7. **Eppu Nuotio**
Mutta minä rakastan sinua
8. **Jussi Valtonen**
He eivät tiedä mitä tekevät
9. **Michael Hjorth** Mykkä tyttö
10. **Jo Nesbø**
Verta lumella 2 : lisää verta

Lusia
kertoo
parantajan
kohtalon

Ilpo Koskelan sarjakuvaromaani vakuuttaa myös historiallisena kuvauksena. Taustatyö on ollut huolellista.

SARJAKUVA

Ilpo Koskela:
Lusia. Like Kus-
tannus Oy.

1600-luvulla Utajärven Ahmaksen kylässä elänyt *Lusia Rusintytär Korhonen* oli kansanparantaja ja runonlaulaja, jota sytettiin noituudesta.

Tietäjien sukuun kuuluneen Lusion traaginen kohtalo on kiinnostanut viime aikoina taiteilijoita monella saralla: hänen elämästään laadittu ooppera *Lusia Rusintytär* sai kantaesityksensä Utajärvellä 7.8.

Aihetta on käsitelty myös sarjakuvan keinoin jo pariin otteeseen, tekijänä pitkän linjan ammattilainen **Ilpo Koskela**.

Ensimmäisen kerran hän kuvasi *Lusia Rusintyttären* elämän loppuvaiheita muutama vuosi sitten ilmestyneen *Sankaritekoja Ahmaksella* -minialbumin novellissa, joka perustui vanhoihin kärjöpöytäkirjoihin.

Nyt Koskela lavensi Lusion tarinan sarjakuvaromaanin mittaan. Kuuteen lukuun jaettu kokonaisuus kattaa päähenkilön vaiheet nuoresta työstä itselliseksi naiseksi, elämän umpikujaan saakka.

Tarinan alkupuoli on fiktiota, mutta Koskela on sitonut kerrontansa kautta linjan realismiin: taustoitutus on ollut tarkkaa.

1600-luvun Suomessa luterilaisen kirkon oppien ja ikaikaisten perinteiden välillä oli olemassa vielä ristiriita, erityisesti talonpoikaissäestön keskuudessa. Tuo teema kulkee kantavana *Lusiassa*.

Tärkeitä juonteita tarinassa ovat myös itsenäisen naisen sosiaalinen asema sekä taikausko, ennakkoluulot, osin pelko, ja puhdas kateus vanhojen keinojen taitajia kohtaan.

Tekijän huolellinen taustatyö ja

-tutkimus välittyy *Lusiasta*.

Koskela nivoo tarinassa fiktiivisen ja aikalaisaineistoon perustuvan tiedon sujuvasti yhteen: arkaaisuus tavoitetaan niin piirrostyössä kuin kerronnassa luontevasti, kieliasua myöten.

Ilmaisu on selkeää ja tarkkaa lankeamatta silti jäähmyteen. Raskassoutuisuuden vaara vältetään vaivatta.

Ilpo Koskela toteutti sarjakuvaromaaninsa mustavalkoisena. Ratkaisu on onnistunut. Se paitsi istuu ajankuvaan, tukee samalla kautta linjan tarinassa kulkevaa tummasävyisyyttä.

Vaikka parantaja-Lusialla on myös ystävänsä ja ymmärtäjänsä, hänet koetaan perunsa ja taitojensa vuoksi silti osin ulkopuolisena yhteisössä, johon kuuluu.

Vaikka yksilökohtalo kulkee *Lusiassa* päälinjalla, sarjakuvaromaani vakuuttaa yhtä lailla historiallisena kuvauksena.

Koskelan ratkaisu kuljettaa tarinaa jaksoittain ei ole haitaksi: se päinvastoin antaa kokonaisuuteen ilmaa sekä tavallaan siirtää *Lusia Rusintyttären* luonnekuvaa ja vaiheita enemmän myös katsojan itsensä mietittäväksi.

Tätä tukee samaten tekijän käyttämä rauhallinen kerrontatyyli dramaattisissakin käänteissä. **SAULI PESONEN**

Kriitikko kiteyttää

Pelkkää plussaa. Tarkka taustatyö. Huolellinen ajankuva. Selkeä ja rauhallinen tarinankuljetus.

Itkeä ma tahtoisin
Mut itkeä en voi
Miks oi kaiken valtiias
Mull' elo surun toi?

Surkia on aatoksein
Jatkost' oman elon
Jos suurin synneist' olis ei
Veis kuoloin murheen, pelon.

Ilpo Koskelan sarjakuvaromaani *Lusia* kertoo kansanparantajan ja runonlaulajan kohtalon.

